

Gülmece türünde Aziz Nesin, toplumsal eleştiri içeren öykü, oyun ve çağdaş masalları ile yalnız Türkiye'de değil uluslararası düzeyde de üne ulaştı. Nazım Hikmet ve Dağlarca gibi o da askerî eğitim görmüş, subaylıktan ayrılmıştı. Oya Ateş (iki çocuğunun adı) takma adı ile çocuklar için yazdığı *Monologlar*'ı 1948'de yayınladı. *Şimdiki Çocuklar Harika* (1967) adlı kitabında, toplumun gülünç yanlarını, yetişkinlerin kendini beğenmişliklerini, eğitimin aksayan yanlarını, biri Ankara'da diğeri İstanbul'da oturan iki çocuğun mektupları ile yansıttı. Nesin'in 50. kitabı *Vatan Sağolsun* (1968) çocukluktan gençliğe geçiş döneminde zevkle okunacak eserlerdendir. *Uç Karagöz Oyunu* (1968) 6. Karacan Armağanını, *Pırltatan Bal* adlı öyküsü 1974'de Arkın Çocuk Edebiyatı ikincilik ödülünü kazandı. Kurduğu Nesin Vakfı (1972) ile korunmaya muhtaç çocuklar sorununa dikkat çeken yazara, yurt dışında Altın Palmiye (1956, 1957), Altın Kirpi (1966), Krokodil (1969) ve Lotüs (1975) ödülleri verildi. *Hayvan Deyipte Geçme* (1973), *Köylerin En İyisi Bizim Köy* (1973), *Kar Baba* (1974), *Doğ Güneşim Doğ* (1974), *Bu Yurdu Bize Verenler* (1975), *Borçlu Olduklarımız* (1975), *Aziz Dededen Masallar* (1979) çocuklar için yazdığı öykü ve masallardır.

Şair, gazeteci, yazar Rifat Ilgaz (doğ. 1911) çocuklar arasında en çok *Hababam Sınıfı* (1967; 10. baskı 1971) adlı eseri ile tanınır. Sahnede oynanan ve sinema perdesine de yansıyan bu eser, okul yaşamının sert fakat güldüren bir eleştirisidir. *Hababam Sınıfı Baskında*; *Hababam Sınıfı Uyanıyor* gibi benzerlerinden sonra Ilgaz, çocuklar için *Küçükçekmece Okyanusu*, *Can Kurtaran Yılmaz* (1979) adlı öykülerinde, günlük yaşamdan verdiği kesitlerle çalışan çocuk sorununu dile getirmektedir.

Roman ve öykü türünde Mehmet Seyda (doğ. 1919) bu kuşağın son temsilcilerindendir. *Bir Gün Büyüyeceksin* (1956) adlı romanı 1964'de Doğan Kardeş Çocuk Romanı Armağanı'nın birincilik ödülünü aldı. *Şeytan Çekiçleri* (3. baskı 1976), *Çikolata* (1967), *Düşleme Oyunu* (1979) çocuklara, kendi yakın çevrelerini ve dünyayı gözlemlere dayanarak çözümleme ve kavramayı öğretecek, ruhsal açıklamalarla dolu, neşeli romanlardır.

1970'lerde Türk çocuk yazını hızla gelişen bir süreçle roman, öykü, masal, şiir az da olsa oyun türünde bir sıçrama göstermektedir. Ağırılık merkezi sınıf çatışmasına dayanan, işçi-köylü, köy-kent sorunlarını içeren konular çoğunluğu oluşturmaktadır. Çocuk kitabı yayınlayan yayınevleri sayısında da önemli bir artış görülmektedir. Çok partili siyasal düzenin yansıdığı bir yayın yaşamı oluşmaya başlamıştır. Çeviriler, özellikle öykü ve roman türünde oldukça yüksek (1975'de % 60) bir oranda sürmektedir.